

DE WONDERSPULLEN VAN D'N DULLEN
(Haben wir nicht gibt es nicht)

Komedie in drie bedrijven

door

HELMUT SCHMIDT

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WONDERSPULLEN VAN D'N DULLEN - HABEN WIR NICHT GIBT ES NICHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HELMUT SCHMIDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Floris Essers - hoofd des huizes en zakelijk initiatiefnemer

Toos - zijn wederhelft

Anne - hun beider dochter

Rolf - hun beider zoon

Lowie d'n Dullen - de meest excentrieke vertegenwoordiger van het westelijk halfmond

Ellis - vriendin van Rolf, zo eentje van 't soort 'blijf van m'n lijf' en dan ook nog niet al te bijdehand

Irma - 'toeriste' en in feite 'n heel aardig en fatsoenlijk mens, maar die zich, als slachtoffer van de spullen van d'n Dullen, ontpopt als 'terroriste'

DECOR:

Het toneel is voor alledrie de bedrijven hetzelfde en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. Het stuk speelt in een voormalige woonkamer, hetgeen gerust nog herkenbaar mag zijn. Zij doet nu echter dienst als een ophoudsruimte voor toeristen, die 'n kleinigheidje willen eten of drinken. Rechts achter in de hoek staat 'n bescheiden tapkast. Erachter een vitrine, of enkele rekken, met kopjes en drinkglazen. Op de tapkast ook nog wat glazen en desnoods enkele flesje tomatensap. Vóór de tapkast eventueel twee barkrukken. In de korte kant links is de buitendeur, in de korte kant rechts de deur naar privé en in de brede achterwand een open doorgang naar de kiosk. Die doorgang mag, indien mogelijk, iets breder zijn dan normaal, omdat het wél zo aantrekkelijk is, als de toeschouwers zodoende iets van de kiosk kunnen zien, c.q. van de artikelen die er verkocht worden, zoals souvenirs, zonnebrillen, levensmiddelen, sigaretten, ansichtkaarten etc. In de ruimte zelf staan enkele tafeltjes met wat stoelen. Aan de wanden reclameposters en deels met de hand geschreven mededelingen als: broodje gezond 2,50 euro, koffie 1,25 euro, soep van de dag 2,00 euro, reclame van 'n fietsverhuurbedrijf, idem dito van 'n taxibedrijf, dienstregeling van het streekvervoer enz.

EERSTE BEDRIJF

Rolf staat achter de tapkast, Anne zit op 'n barkruk ervoor, met 'n schrijfbloc en ballpoint in de hand.

Anne: Wat zou je denken van 'n nieuw theeservies?

Rolf: Hebben ze toch al gehad toen ze twintig jaar getrouwd waren. Weet je wel, dat met die foeilelijke paarse bloemen, waarmee tante Jo kwam aanzetten.

Anne: (*iets op haar bloc doorstrepend*) Klopt.

Rolf: 'n Mooi schilderij voor aan de muur?

Anne: Ach, is toch veel te saai man. En dan zeker met 'n naakte vrouwspersoon, voor op de slaapkamer, nietwaar?

Rolf: (*grinnikend*) Zou mij persoonlijk wel aanstaan.

Anne: Broertje, vergeet 't maar. Het moet iets aparts zijn. En bovendien van dusdanige aard, dat ook pa er iets aan heeft.

Rolf: Ik heb 't! Een set potten en pannen. Ma klaagt er allang over, dat de oude alles laten aanbranden.

Anne: Rolf, gebruik je hersens! Is dat nou 'n geschenk, waaraan ook pa iets zou hebben?

Rolf: Niet hij alleen, maar wij allemaal. Ik zeg maar zo: beter iets van praktische aard, dan het een of ander prul, waar niemand iets mee doen kan.

Anne: Ik mag er niet aan denken, dat ik, als ik ooit getrouwd ben, van m'n man op onze huwelijksverjaardag 'n broodrooster of iets dergelijks zou krijgen. Als ik dat vantevoren wist, trouwde ik niet eens met 'm.

Rolf: Jij zult eerst eens iemand moeten zien te vinden, die 't überhaupt met je kan uithouden. Je hebt immers al drie vrijers versleten.

Anne: (*sarcastisch*) Bedankt, dat je me steeds aan die wandelende vergissingen wilt blijven herinneren.

Rolf: O, geen dank. Graag gedaan.

Anne: (*opstaand, verachtelijk*) Mannen! Bovendien hoef je je niet zo op te blazen, want of dat met jou en Ellis voor de eeuwigheid is, moeten we ook nog maar eens afwachten.

Rolf: (*stoer*) Geen twijfel mogelijk, wij blijven samen! Uiteindelijk gaan we al zeventien maanden met elkaar.

Anne: (*bedenkkelijk*) En 't is natuurlijk alleen nog maar 'n kwestie van tijd, voordat ze je eindelijk ook eens eh, eens "laat", zal ik maar zeggen.

Rolf: Ellis is nu eenmaal nog niet zover. En voor de rest is dit absoluut geen gespreksthema voor broer en zus onder elkaar.

Anne: (*spottend*) Ik denk, dat 't ooit de krant zal halen: "Na ruim twaalf jaar, gaan Ellis van Zandvaart en Rolf Essers elkaar het jawoord

geven. Naar verluid, zullen beiden voor dit avontuur in maagdelijke toestand aantreden." Hihhi.

Rolf: (*dreigend*) Hé zeg, wil je wel eens 'n beetje op je woorden letten!

Floris: (*op van kiosk, verwonderd*) Anne, hoezo ben jij er nog? Je weet toch, dat ma met de trein van tien over elf komt.

Anne: (*kijkt op horloge*) Verhip, dat had ik haast vergeten! (*vlug met schrijfbloc af in rechts, deur blijft even open*)

Floris: (*roept haar na*) En, ben je zover met de warme hap?

Anne: (*terug met autosleutels*) Ja hoor. Het vlees heb ik al aangebraden en de aardappelen staan ook op 't gas.

Rolf: Dan kijk maar uit, dat ze niet aanbranden, want onze potten en pannen hebben hun beste tijd gehad.

Floris: Dat is mij inderdaad ook al opgevallen.

Rolf: Hoor je dat, Anne? De hoogste tijd, dat er nieuwe gekocht worden, denk je niet ook?

Anne: (*kucht alleen even, af via links*) Tot zo meteen.

Rolf: Je kunt gerust meegaan, pa. Ik let wel zolang op de kiosk en (*ironisch*) op de "bar" hier.

Floris: Nee jongen, laat Anne maar alleen gaan. Het eerste waarna ma zal vragen, is de omzet van de afgelopen vier weken. En die informatie hoeft ze niet al meteen op 't perron te krijgen.

Rolf: Probeer 't haar in elk geval maar 'n beetje voorzichtig bij te brengen. Ze heeft die kuur immers gedaan om op rust te komen. Floris: Zeker, maar de cijfers liegen er niet om. (*somber*) En dan te bedenken, dat wij ervan zijn uitgegaan, dat dit hier 'n goudmijntje zou worden. (*om zich heen doelend*) We hebben er zelfs onze mooie grote woonkamer aan opgeofferd.

Rolf: Och kom, pa, niet de moed verliezen. We zitten midden in het toeristenseizoen en 't loopt toch enigermate. Oké, 't is geen vetpot, maar wat niet is kan nog komen.

Floris: Ma heeft gezegd: "Als ik van die kuur terugkom en de omzet is nog altijd even belabberd, gaat de knip erop". En ik kan haar, eerlijk gezegd, geen ongelijk geven. (*vanuit de kiosk klinkt 'n belletje*)

Rolf: Heb je 't gehoord? Alweer 'n klant. Nu kan 't niet meer stuk.

Floris: (*somber*) Waarschijnlijk iemand, die iets komt terugbrengen of omruilen. (*af naar kiosk*) Goedemorgen, waar kan ik u mee...

Ellis: (*op van links, als steeds onwennig, beschroomd*) Hoi.

Rolf: (*meteen naar haar toe*) Hallo Ellis! (*geeft haar 'n zoen*)

Ellis: Rolf, alsjeblieft, toch niet hier! Stel, dat er iemand komt!

Rolf: Ellis, laat toch eindelijk eens dat preutse gedoe achterwege. Hoe vaak moet ik je dat nou nog zeggen!

Ellis: Ik hou nu eenmaal niet van dat kleverig lichamelijk contact in het

openbaar.

Rolf: Maar als we alleen zijn, is 't bij jou ook niet anders.

Ellis: Mama zegt altijd: een gentleman moet kunnen wachten. Maar eh, is jouw mama nog niet terug?

Rolf: Anne haalt haar net af van het station.

Ellis: Hebben jullie ondertussen al 'n besluit genomen over het cadeau voor de zilveren bruiloft?

Rolf: Anne en ik kunnen het maar niet eens worden onder elkaar.

Ellis: Ik kan heel goed haken en zou best 'n paar kleedjes voor op het nachtkastje van je ouders kunnen maken.

Rolf: Ik betwijfel of Anne 't daarmee eens zal zijn.

Lowie: *(op van links; een totaal uitgeflipt type, schreeuwend bont gekleed, op z'n hoofd 'n strohoed, die met kleine speelgoedjes en beestjes gedecoreerd is, draagt 'n vertegenwoordigerskoffer, joviaal)* Komt d'n Dullen met z'n spullen, gaat zich dra uw kassa vullen! *(Rolf en Ellis zijn compleet overdonderd)* Kijkt u toch niet zo ongelovig! Ik ben 't werkelijk! Deze historische ontmoeting zal door u in de toekomst altijd als een feestdag gevierd worden! Verschijnt d'n Dullen in de tent, is direct elkeen content!

Rolf: Ach zo, u eh, u bent dus van 't circus?

Lowie: Ha, dat hebt u goed gezien. Ja, ik ben van 't circus, van 't circus des levens, wel te verstaan. Maar zijn we dat niet allemaal? Wij zijn directeur, koorddanser, dompteur en clown in één persoon! En weet u waarom? Omdat het hele leven niets anders "is" als 'n circus.

Ellis: Gossie, ik wist niet eens, dat er 'n circus in onze plaats is. Jij Rolf?

Rolf: *(met wegwenkgebaar in haar richting, naar Lowie toe)* Nou, meneer, dan zegt u maar eens wat wij voor u zouden kunnen betekenen. Wilt u soms iets drinken?

Lowie: U vraagt me, wat "u" voor "mij" zou kunnen betekenen? Dat is de mop van 't jaar! Maar ik heb allang gemerkt, dat ik bij u aan het juiste adres ben. U bent de bedrijfsleider van deze onderneming?

Rolf: Onderneming? Ach, u bedoelt onze kiosk en de bar.

Lowie: Bar? Ha zeg, u bent 'n echte grapjas! En waar zijn dan de naakte engeltjes, die hier in hun blote kontjes behoren rond te dartelen? Hahaha!

Ellis: *(ontzet)* Ooooo, dat is toch werkelijk...

Rolf: Nou ja, bar is inderdaad 'n beetje overdreven. Laten we 't dan maar als 'n minicafeetje betitelen.

Lowie: *(kijkt om zich heen, sceptisch)* Beter nog als 'n lokaal voor dorstigen. *(dan enthousiast)* Of nee, liever zou ik het 'n oord van vervulling willen noemen. Want hier, op deze gezegende locatie, zullen uw klanten het totale geluksgevoel gaan beleven.

Rolf: *(sceptisch)* Ja ja, zal wel. Maar eh, om nog even op uw vraag terug te komen: de kiosk en deze oponthouds- of zo u wilt, gezegende ruimte, zijn het eigendom van m'n ouders.

Lowie: Aha. En eh, uw papa of mama zijn ook aanwezig?

Rolf: *(af naar kiosk)* Ma niet, maar pa wel. Momentje.

Lowie: *(tot Ellis)* En u jongedame, behoort ook tot de familie?

Ellis: O nee, ik ben alleen maar de vriendin van Rolf.

Lowie: *(voortvarend)* Zegt u mij waarover u zich allang ergert! Waarover u zich voortdurend opwindt! Er bestaat niets, waarmee Lowie d'n Dullen u niet kan helpen.

Ellis: Momentje. U bent dus niet van 't circus?

Lowie: M'n lieve kind, u merkt ook meteen alles! Laat mij eens raden.
(neemt haar kin in z'n hand, draait haar gezicht naar links en rechts, kijkt haar diep in de ogen)

Ellis: *(verlegen)* Wat doet u met mij?

Lowie: Ik zie heel precies wat er bij u aan mankeert.

Ellis: O ja?

Lowie: Wat u nodig hebt, is dagelijks een van m'n Intel-Pro wonderpillen. En u, jongedame, hebt het grote geluk, dat ik nog een klein voorraadje exclusief voor u bij me heb. *(heeft inmiddels koffer op tafel gelegd en geopend)*

Ellis: *(beetje benauwd)* Ja ja, maar waarvoor zijn die Intel-huppel-depup-pillen dan?

Lowie: Ha, dat is een goede vraag. Weet u, door mijn wonderpillen bereikt uw geest een geheel nieuwe horizon, op 'n niveau, waarvan u tot nu toe alleen maar hebt durven dromen.

Ellis: *(begrijpt er niets van)* O zo.

Lowie: *(zoekend)* Maar waar mag ik die nou...

Floris: *(gevolgd door Rolf, op van kiosk, men ziet z'n verwondering en scepsis)* Goedemorgen.

Lowie: *(hem overdreven de hand schuddend)* Meneer de geluksvogel! Het zal ongetwijfeld vrouwe Fortuna geweest zijn, die deze kennismaking gearrangeerd heeft.

Floris: Essers, Floris Essers.

Lowie: Zeker, dat zal ongetwijfeld uw doopnaam zijn. Maar uw ware naam is vanaf dit moment: meneer de geluksvogel!

Rolf: *(inmiddels weer bij Ellis)* Ik zei 't immers, pa, zoiets hebt u nog nooit gezien.

Floris: Luister, meneer, uw optreden is best wel origineel, maar sinds wij onze kiosk hebben, zijn hier al zoveel vertegenwoordigers langs geweest, dat we onderhand wel van alles voorzien zijn. Van sigaretten, alcoholische dranken, koekjes en felicitatiekaarten, tot shampo en zelfs

voorbehoedmiddelen toe.

Lowie: Ziet u, en daarmee hebt u precies de verkeerde weg ingeslagen om van uw kiosk een winstgevende onderneming te maken. Maar geen probleem, u hebt nu immers mij leren kennen en ik wil u omarmen, *(doet dit ook kort)* vanwege het feit, dat u dit geluk ten deel is gevallen! Toen ik vanmorgen de deur uit ging, moest ik 'n keuze maken, wie ik vandaag zou gaan verblijden en u helemaal alleen bent mijn uitverkorene! Moet u nagaan! Floris: *(sarcastisch)* Haast niet te geloven. Maar eh, wat verkoopt u dan eigenlijk?

Lowie: Vraagt u me liever aan welke wensen van uw klanten ik tegemoet kan komen. En dan krijgt u van mij als antwoord: "Alle!" U kunt van nu af aan alles gaan verkopen, waarnaar zij voorheen tevergeefs gevraagd hebben. *(Floris heeft oogcontact met Rolf en tikt met 'n vinger tegen z'n voorhoofd)*

Ellis: Klinkt interessant, nietwaar, meneer Essers? Wat zeg jij Rolf?

Floris: *(sarcastisch)* Zeg maar liever ongelooflijk!

Lowie: In mijn bagage heb ik monsters van alle producten, waarmee ik evenzovele aan mij gerichte wensen vervuld heb. Mijn repertoire, als ik 't zo mag noemen, bestaat zodoende al uit zevenenvijftig artikelen, terwijl ik nog steeds elke uitdaging aanneem.

Floris: Het spijt me, maar helemaal begrijpen doe ik 't nog steeds niet.

Lowie: Dat dacht ik al. Laat ik u daarom 'n voorbeeld geven. Ooit werd ik door 'n cliënte gevraagd naar het een of ander spul om etiketten te verwijderen. Net als vele anderen had zij er steeds de grootste moeite mee om die nare prijsplakkertjes van dingen, die ze gekocht had, af te pulken.

Ellis: Dat klopt helemaal! Ik heb Rolf voor z'n verjaardag 'n CD geschonken en die was helemaal smerig geworden, omdat 't me zelfs met wasbenzine niet lukte, de sporen van dat akelige ding weg te krijgen.

Lowie: Ziet u, deze jongedame kent de problemen van het leven. Welnu, ook deze uitdaging ben ik niet uit de weg gegaan en het resultaat daarvan is, dat ik u nu *(haalt 'n spraybus tevoorschijn)* de Anti-Eti-spray van de toekomst kan aanbieden. In geen enkele winkel verkrijgbaar en alleen via mij te betrekken. Even het etiket bespuiten, momentje wachten en hup twee, het etiket fladdert van het artikel af, zonder het geringste spoortje achter te laten. Bovendien is het product volkomen milieuvriendelijk.

Ellis: *(opgetogen)* Echt waar?

Rolf: Dat moet ik zien!

Floris: Meneer eh, hoe was de naam ook alweer?

Lowie: D'n Dullen, Lowie d'n Dullen.

Floris: Luister, meneer d'n Dullen, uw aanbod mag dan wel interessant zijn, maar iets dergelijks kunnen we hier niet gebruiken. Onze kiosk haalt het einde van de zomer sowieso niet en uw uitvinding kan ons ook niet meer redden.

Lowie: *(met ontzetting)* Maar, meneer Essers, u hebt immers pas één van m'n artikelen gezien. *('n doos uit z'n koffer halend)* Wat zegt u bijvoorbeeld van mijn Constant Lokkie permanentwave, die 'n leven lang houdt? *(toont 'n rol toiletpapier)* Of van Veeg en Foetsie, het toiletpapier dat, wanneer het in aanraking komt met water, totaal oplost?

Rolf: Fantastisch!

Floris: *(afwerend)* Alstublieft, gaat u weg. We hebben niets nodig!

Lowie: *(weer alles inpakkend, dodelijk beledigd)* Oké, sommige mensen zijn niet te helpen. Ongelooflijk! En dan te bedenken, dat u van mij de garantie had gekregen voor het alleenverkooprecht in een straal van honderd kilometer. Maar goed, als u niet wilt...

Rolf: Pa, ik ben van mening, dat meneer d'n Dullen ons best nog wat meer van z'n spullen had mogen laten zien.

Floris: Rolf, alsjeblieft! Als ma zo meteen komt, kunnen we haar toch niet confronteren met 't feit, dat we nog méér verplichtingen op ons genomen hebben. Begrijp dat toch!

Lowie: *(legt 'n kaartje op tafel)* Hier is het kaartje met m'n mobiel nummer. Ik geef u nog twintig minuten bedenktijd en als u me dan niet gebeld hebt, begeef ik me op weg naar de volgende cliënt. En ik wil uw gezicht wel eens zien, als een van uw naaste concurrenten dankzij mijn artikelen binnenkort miljonair is. *(wil inmiddels af via links)*

Rolf: *(vlug naar 'm toe)* Wacht, meneer d'n Dullen!

Floris: *(wanhopig)* Nu laat meneer toch gaan, Rolf!

Rolf: Meneer, ik vind wat u in de aanbieding hebt werkelijk fantastisch. Maar twintig minuten is wat kort. Geeft u ons 'n uur en dan bel ik u beslist. Weet u, mijn moeder moet ook mee beslissen en ze is er op dit moment niet. *(smekend)* 'n Uurtje maar, ja?

Lowie: *(kijkt op horloge)* Nou goed, omdat u het bent. Ik zal wachten tot half een en als ik tot dan niets van u gehoord heb, spijt 't me voor u.

Rolf: Nee nee, dat komt best voor elkaar. *(hem 'n hand gevend)* Hartelijk dank. U hoort beslist van me. *(neemt het kaartje van de tafel en steekt het bij zich)*

Lowie: *(tot Floris)* En u, meneer Essers, bent de eerste, die de wonderspullen van d'n Dullen niet direct spontaan aan z'n hart drukt. Maar het zij u vergeven. *(afgaand)* Nou, tot ziens, beste mensen.

Rolf: Tot bellens, meneer d'n Dullen.

Ellis: Tot ziens.

Floris: Hoe durf je je vader nu zo in de rug aan te vallen? Van mijn geld leven en me dan ook nog als 'n onmondig kind voor schut zetten.

Rolf: Ik kan er toch zeker ook niets aan doen, dat ik op dit moment geen werk heb. En ik zal heus wel weer wat vinden. *(belletje vanuit kiosk)*

Floris: Als 't aan jou had gelegen, zou je je door die bedrieger vanalles hebben laten aansmeren! Of niet soms? En "ik" had dan weer de flappen op tafel moeten leggen.

Ellis: Hij was zo vrolijk en grappig, toen hij binnenkwam en nu vond ik 'm echt wel 'n beetje treurig.

Floris: Nou en? Leer mij de vertegenwoordigers kennen. Die willen alleen maar orders plaatsen. En elk van hen heeft zo z'n eigen foefjes.

Rolf: *(geïrriteerd)* Er zijn klanten. Heb je de bel niet gehoord?

Floris: *(ook geïrriteerd)* Jawel, heb ik! *(af naar kiosk)*

Ellis: Hij had me nog Intel-Pro wonderpillen willen verkopen en die ben ik nu ook misgelopen.

Rolf: O ja? En waarvoor zouden die dan goed zijn?

Ellis: Weet ik ook niet zo precies. Hij keek me heel diep in de ogen en zei toen, dat ik 'n nieuwe horizon nodig had, op een of ander niveau, weet ik veel.

Rolf: Nou, dat klinkt toch interessant, of niet soms? Maar pa is op dat gebied nu eenmaal veel te kortzichtig. En zodoende ook, dat hij iemand, die met 'n aanlokkelijke nieuwigheid komt, meteen de deur wijst. Ik bedoel, dat van die Ant-Eti-spray klonk toch echt wel aantrekkelijk.

Ellis: Zeker weten. Die zou ik 'm graag eens hebben zien demonstreren.

Rolf: Of dat van die Constant Lokkie. Moet je je voorstellen, dat vrouwen uit de buurt iets dergelijks hier komen kopen. Die vertellen dat dan verder. En in 'n straal van honderd kilometer zijn wij de alleenverkopers. Onze kiosk zou zoiets als 'n bedevaartplaats worden! Ik zweer 't je!

Ellis: Ja ja, dat zeg je nu wel zo, maar we weten immers nog niets over de prijzen en ook niet, of de spullen van d'n Dullen werkelijk functioneren.

Rolf: *(een en al verbazing)* Ellis? Wat zullen we dan nu gaan meemaken? Zoiets komt uit jouw mond? Je lijkt warempel wel de geboren zakenvrouw! *(geeft haar spontaan 'n zoen)*

Ellis: *(met vies gezicht, afwerend)* Nee toch, Rolf!

Rolf: *(wrevelig)* Nee toch, Rolf, laat dat Rolf, niet doen Rolf, anders hoor ik niets van je. Als je zo doorgaat, zul je nog ooit als maagd begraven worden!

Ellis: Je mag me er niet toe dwingen, Rolf. Als ik zover ben, zal ik 't je echt wel zeggen.

Rolf: Ja, dat deuntje ken ik ondertussen wel. (*Anne op van links, met twee koffers, gevolgd door Toos met handtas; Anne brengt de koffers af in rechts*)

Rolf: (*naar haar toe*) Hoi ma, daar ben je weer! (*geeft haar 'n zoen*)

Ellis: (*ook naar haar toe, geeft haar 'n hand*) Welkom thuis, mevrouw Essers.

Toos: (*laat zich ergens neervallen*) Ha, eindelijk weer op m'n eigen vertrouwde stekje. Kinders, ik zeg jullie, zo'n kuur is vermoeiender dan ik had gedacht. Dat houden jullie niet voor mogelijk.

Rolf: Je meent 't. Maar zeg eens, wil je iets te drinken hebben?

Toos: Ja, doe maar 'n Spa rood. (*Rolf gaat dat achter de tapkast verzorgen*)

Ellis: (*gaat bij ma zitten*) Hoofdzaak is, dat die kuur u goed heeft gedaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto